

ROTTWEILER

POCHODZENIE: Niemcy

Tłumaczenie z oryginału w języku niemieckim Klub Rottweilera w Polsce 17.09.2018

rewizja tłumaczenia polskiego sierpień2022 Mirosław Redlicki

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA: 15.06.2018 **UŻYTKOWOŚĆ:**
Pies do towarzystwa, służbowy i użytkowy.

KLASYFIKACJA FCI: Grupa 2 Pinczery, sznauclery, molosy i szwajcarskie psy do bydła

Sekcja 2.1 Molosy typu mastyfa

Obowiązują próby pracy

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY: Rottweiler zaliczany jest do najstarszych ras psów. Jego pochodzenie sięga aż do czasów rzymskich, gdzie był trzymany jako pies stróżujący i pasterski.

Psy te towarzyszyły Legionom Rzymskim w ich przeprawie przez Alpy, chroniąc ludzi i wypasając bydło. W okolicy miasta Rottweil natknęły się na psy miejscowe i doszło do lokalnych krzyżówek. Głównymi zadaniami powstałych w ten sposób psów były stróżowanie

i wypasanie dużych stad bydła oraz obrona swojego właściciela i jego dobytku. Wówczas psy te otrzymały również swoją nazwę: Rottweiler Metzgerhund (Rzeźnicki Pies z Rottweil), od nazwy ówczesnie już Miasta Cesarskiego Rottweil.

Rzeźnicy hodowali ten rodzaj psa tylko pod kątem doskonalenia jego cech użytkowych. W ten sposób z biegiem czasu powstał wspaniały pies stróżujący i pasterski, który sprawdził się również jako pies pociągowy. Gdy z początkiem dwudziestego stulecia szukano rasy psa odpowiedniej do służby w policji, sprawdzono i Rottweilera pod tym kątem. Bardzo szybko okazało się, że pies ten doskonale nadaje się do wykonywania różnych zadań w policyjnej służbie. I z tego też powodu w roku 1910 został Rottweiler oficjalnie uznany jako pies policyjny.

Hodowla Rottweilera dąży do ideału krzepkiego psa, czarnego, z wyraźnie odgraniczonymi czerwono-brązowymi znaczeniami. Psa, który przy swej masywnej posturze nie daje zapomnieć o swojej szlachetności. Psa, który w szczególności sprawdza się jako pies do towarzystwa, pies służbowy, **pies ratownik** i pies użytkowy.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Rottweiler to pies średniej wielkości do dużego, krępy i krzepki, ani zwalisty ani zbyt lekki, nie wysokonogi czy też wiotki.

Jego pozostająca w wyważonych proporcjach mocna i krępa postura łączy w sobie dużą siłę, sprawność i wytrzymałość.

WAŻNE PROPORCJE:

Długość tułowia mierzona od przedniej krawędzi mostka do guza kulszowego powinna przekraczać wysokość w kłębie najwyżej o 15% .

ZACHOWANIE / TEMPERAMENT:

Rottweiler jest przyjaznego i miłego usposobienia, bardzo przywiązany, posłuszny i chętny do pracy. Jego wygląd cechuje naturalność, jego zachowanie jest pewne siebie, opanowane i nieustraszone. Na swoje otoczenie reaguje z wielką uwagą i **zarazem spokojem**.

GŁOWA:

MÓZGOCZASZKA:

Czaszka: Średniej długości, między uszami **stosunkowo** szeroka, o linii czoła widzianej z boku umiarkowanie wysklepionej. Guz potyliczny dobrze rozwinięty, jednak nie mocno wystający.

Stop: **stosunkowo** wyraźny. **Słabo zaznaczona bruzda czołowa**.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos: Dobrze ukształtowany, bardziej szeroki niż okrągły, o stosunkowo dużych nozdrzach, zawsze czarnego koloru.

Kufa: W stosunku do mózgowcowej nie może sprawiać wrażenia ani zbyt długiej ani zbyt krótkiej. **Stosunek między długością kufy a długością mózgowcowej wynosi 1 do 1,5**. Grzbiet nosa prosty, szeroki u nasady, umiarkowanie zwężający się.

Wargi: Czarne, mocno przylegające, kąciki warg zamknięte, dziąsła jak najciemniejsze.

Uzębienie: Szczeka i żuchwa są mocne, szerokie. Zęby mocne, kompletne uzębienie (42 zęby), siekacze szczęki górnej ściśle przylegają do siekaczy żuchwy w zgryzie nożycowym.

Policzki: Łuki jarzmowe dobrze wyrażone.

Oczy: średniej wielkości o kształcie migdała, o bardzo ciemno brązowym kolorze. Powieki dobrze przylegające.

Uszy: Średniej wielkości, wiszące, trójkątne, szeroko rozstawione, wysoko osadzone.

Ułożone do przodu, dobrze przylegające sprawiają wrażenie jeszcze szerszej czaszki.

SZYJA:

Silna, umiarkowanie długa, dobrze umięśniona, lekko łukowata, sucha, bez przesadnego podgardla.

TUŁÓW:

Grzbiet: Prostny, mocny, związany.

Lędźwie: Krótkie, mocne i głębokie.

Zad: Szeroki, średniej długości, przechodzący w lekkie zaokrąglenie, ani prosty ani opadający.

Klatka piersiowa: Pojemna, szeroka i głęboka (około 50% wysokości w kłębie), z dobrze rozwiniętym przedpiersiem i dobrze wysklepionymi żebrami.

Linia dolna i brzuch: Boki nie są podciągnięte.

OGON: Pozostawiony naturalny, mocny, poziomy w przedłużeniu linii grzbietu, **przy skupionej uwadze, w pobudzeniu albo ruchu lekko wygięty i wzniesiony ku górze; w spoczynku również wiszący. Opuszczony ogon sięga do stawu skokowego lub jest nieco dłuższy.**

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE:

Wygląd ogólny: Kończyny przednie widziane od przodu są proste i ustawione niezbyt blisko siebie. Patrząc z boku, przedramiona proste i pionowe. Nachylenie łopatki względem poziomu to około 45%.

Łopaska: Dobrze ustawiona.

Ramię: Dobrze przylegające do tułowia.

Przedramię: Mocno rozwinięte i umięśnione.

Śródreżce: Lekko sprężyste, mocne, nie spionowane.

Łapy: Okrągłe, palce wypukłe i ściśle do siebie przylegające, opuszki twarde, pazury krótkie, czarne i mocne.

KOŃCZYNY TYLNE:

Wygląd ogólny: Widziane z tyłu kończyny tylne są proste, nie za wąsko ustawione. W postawie swobodnej udo z biodrem, udo z podudziem i podudzie ze śródstopiem tworzą kąty rozwarte.

Udo: Umiarkowanie długie, szerokie, mocno umięśnione.

Podudzie: Długie, mocno i szeroko umięśnione, suche.

Staw skokowy: Silny, dobrze kątowny, nie stromy.

Stopy: Nieco dłuższe niż łapy, mocne palce, tak samo ściśle do siebie przylegające, wysklepione.

RUCH: Rottweiler jest kłusakiem. Grzbiet w ruchu pozostaje mocny i stosunkowo stabilny. Sam ruch jest harmonijny, pewny, energiczny i swobodny, przy dobrym długim wyroku.

SKÓRA: Skóra na głowie jest całkowicie przylegająca na całej jej powierzchni. Przy dużym skupieniu może tworzyć delikatne zmarszczki na czole.

SZATA:

Sierść: Składa się z włosa okrywowego i podszerstka. Włos okrywowy średniej długości, twardy, gęsty i mocno przylegający; podszerstek nie powinien przebijać spod włosa okrywowego. Na kończynach tylnych włos nieco dłuższy.

Umaszczenie: Czarne z wyraźnie odgraniczonym podpalaniem o soczystym czerwono-brązowym kolorze na policzkach, kufie, części spodniej szyi, piersi, łapach, jak również nad oczami i pod nasadą ogona.

WIELKOŚĆ I WAGA:

Wysokość w kłębie: Psy od 61 do 68, cm 61 do 62 mały
63 do 64 średni, 65 do 66 duży = prawidłowy rozmiar,

67 do 68 bardzo duży Waga: około 50 kg

Wysokość w kłębie: Suki: od 56 do 63 cm, 56 do 57 mała,
58 do 59 średnia, 60 do 61 duża = prawidłowy rozmiar,

62 do 63 bardzo duża Waga: około 42 kg

WADY:

Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i dobrostan psa.

- Wrażenie ogólne: sylwetka lekka, wiotka, wysoka na kończynach, słaby kościec i muskulatura.
- Głowa: W typie psa gończego; głowa wąska, lekka, zbyt krótka, długa, toporna, **przesadnie molosowata; przesadnie szeroka mózgoczaszka**; brakujący, nie wystarczający lub **zbyt mocny stop; bardzo głęboka bruzda czołowa**.
- Kufa: Długa, szpiczasta lub **zbyt krótka kufa (każda kufa , której długość stanowi mniej niż 40% długości głowy jest zbyt krótka)**, grzbiet nosa przedzielony, nos rzymski (konvexer) czy też wklęsły (konkaver), nos opadający (tzw. orli), nos jasny lub plamiasty.
- Wargi: Nie ściśle przylegające, różowego koloru lub plamiaste, otwarte kąciki warg.
- Szczęki: Wąska żuchwa.
- Zgryz: Zgryz cęgowy, **trzonowce w żuchwie osadzone nie w jednej linii**.
- Policzki: Mocno wystające.
- Oczy: Jasne, głęboko osadzone, zbyt wypukłe jak i zbyt okrągłe, obwisłe powieki.
- Uszy: Zbyt nisko lub **zbyt wysoko** osadzone, ciężkie, długie, wiotkie, załamane na zewnątrz, jak i odstające oraz noszone niesymetrycznie uszy.
- Szyja: Zbyt długa, zbyt cienka i zbyt słabo umięśniona szyja;

wiszące podgardle lub zbyt luźna skóra.

- Tułów: Zbyt długi, zbyt krótki, wąski.
- Grzbiet: Zbyt długi, słaby lub zapadnięty grzbiet, grzbiet wypukły.
- Zad: Zad opadający, zbyt krótki, zbyt prosty lub zbyt długi.
- Klatka piersiowa: O płaskich żebrach, beczkowata, zbyt wąska w tylnej partii.
- Ogon: Zbyt wysoko lub zbyt nisko osadzony ogon.
- Kończyny przednie: Wąsko ustawione przednie łapy; przednie

łapy nie **ustawione** prosto lub **nie ustawione równolegle**; strome łopatki, luźne lub wykręczone łokcie, zbyt długie, zbyt krótkie lub strome ramię, miękkie lub strome śródrezcze, płaskie, szerokie łapy, zbyt płaskie lub zbyt mocno wysklepione palce, powykrzywiane palce, jasne pazury.

- Kończyny tylne: Płaskie uda, zbieżne stawy skokowe, kończyny ustawione iksowato lub beczkowato; kątownie zbyt głębokie lub zbyt strome, wilcze pazury.
- Skóra: Zmarszczki na głowie.
- Sierść: Miękki, zbyt krótki lub zbyt długi włos, włos falisty, brak podszerstka.
- Umaszczenie: Podpalanie nieodpowiedniej barwy, niewyraźnie odgraniczone, zbyt rozległe podpalanie.

WADY DUŻE:

- **Wrażenie ogólne: Sylwetka przesadnie molosowata i ciężka.**

- **Skóra: Skóra na głowie mocno pofalowana, mocne zmarszczki na czole, kufie, policzkach, duża ilość skóry na podgardlu.**

- **Ruch: ruch bez napędu tzw. „przenoszony” w kłusie.**

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia zachowania

- Wrażenie ogólne: Całkiem odwrócony wyraz płci (sucze psy, samcze suki)

- **Zachowanie: Psy bojaźliwe, strachliwe, tchórzliwe, napastliwe, niepewne, przesadnie smutne i nerwowe, bojące się strzału.**

- Zgryz: Przodozgryz, tyłozgryz, zgryz naprzemienny, psy z brakującymi siekaczami, kłami, przedtrzonowcami lub trzonowcami.

- Oczy: Entropium, Ektropium, żółte oczy, oczy różnobarwne.

- Ogon: Złamany, skręcony, ogon noszony na boku do linii grzbietu, **wrodzony ogon szczątkowy.**

- Szata: Wyraźnie długowłose psy, psy z włosiem falistym.

- Umaszczenie: Kolor szaty inny niż czarny z brązowymi znaczeniami, określony przez wzorzec rasy; białe łaty.

N.B.

- Każdy pies, wykazujący wyraźne deformacje budowy i zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.
- Samce muszą mieć dwa normalnie rozwinięte jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie. .

Ostatnie zmiany zostały zaznaczone tłustym drukiem.